

stah. To je bila prva črta ostroga. V drugi vrsti bile so častniške barake, narejene jako trdno iz desk in dovolj prostorne, kajti imele so po dve do tri sobe. Pri vsaki baraki je bil senčnat vrtec s stezicami in gredami cvetlic. Mej šotori in barakami je bila dovolj široka, s peskom posuta in utrjena cesta obrobjena z visokimi piramidalnimi topoli, za barakami je bil ravno tak topolov drevored. Zadaž za barakami je bila tretja črta iz stotnijskih kuhinj, ki so bile dovolj prostorne, svetle, pripravne in zunaj ometane. Za kuhinjami je bila četrta črta stotnijskih vrtov. Sredi vsakega vrta bili sta po dve veliki klanici iz desk, v katerih so bili stotnijski pisarji, krojači, čevljarji, in nekateri starši podpraporščiki. Mlajši so bili v šotorih z vojaki. V teh vrtih so bile tudi barake narednikov, jako prostorne in mične. Poleg tega je skoro vsak narednik imel v vrtu lopo od desk. Te lope dajali so v najem tem podpraporščikom, kateri so dobivali kaj od doma. Večina podpraporščikov je bilo iz revnega poljskega plemstva in niso družega dobivali kakor plačo, dovolj veliko (28 rubljev v srebru vsako četrto leta, poleg tega pa še vso opravo na drž. stroške). Za črto stotnijskih vrtov je bil kostanjev drevored, z jedno besedo, ostrog je bil iz prekrasnih vil, z jako zdravim, svežim zrakom. V sredi ostroga so bili jako obširni ribniki, dovolj globoki, obdani s senčnatimi gozdiči. To je bil lep kraj za kopanje. (Dalje sledi.)

Poučni in zabavni drobiž.

Ženske na vseučiliščih. Cesar je dovolil, da se na ogerska vseučilišča vsprejemajo ženske in sicer na zdravstveno in modroslovno fakulteto. Ako se jih dosti oglasi, se bode tudi poskrbelo za pripravljalo o izobraženje za vseučiliške študije.

Najstarša preproga. Lani je mehitarijski pater Gregorij dr. Kafankiar prinesel na Dunaj iz Carigrada preprogo iz leta 1202. Preproga ima letnico vtakano. Na preprogi je neki armenski napis. To je gotovo najstarša preproga, kolikor je dosedaj znanih.

Vulkani v Beringovem morju. Na alajtskih otocih letos blujejo vsi ognjeniki, kacic štirideset po številu. Mej dvema otokoma se je vzdignila zemlja iz morja in sta se torej združila v jeden otok.

Julij Jernej Saint Hilaire, slaven francoski državnik, je umrl v 91. letu. Rojen je bil v Parizu dne 19. avg. 1805. in je po dovršenih študijah dobil službo v finančnem ministerstvu in se je hkratu pečal s časopisjem. Od 1827. do 1830. leta bil je eden glavnih sodelavcev časopisa „Globe“. Po vstaji 1830. leta je ustanovil časopis „Bon Sens“ in pisal z drugimi opozicijski listi. Nekaj let pozneje se je začel bolj pečati z znanstvom in je mej drugim izvrstno prevel Aristotelovo delo v francoščino, kar mu je pomaglo, da je 1838. l. postal profesor grške in rimske filozofije na College de France. Drugo leto je postal član akademije znanostij. Leta 1851. je bil voljen v ustavni zbor in se pridružil zmerni stranki. Leta 1851., ko Napoleon IV. napravi državni prevrat, so ga bili zaprli v ječo Mazas. Popustil je službo, ker ni hotel priseči Napoleonu zvestobe. Z Lessepsom je od 1855. do 1858. leta delal pri Sueškem prekopu. Od 1867. l. je bil konservator sorbonnske biblijoteke. Leta 1871. se je kot član zbora v Bordouxu zopet jel bolj pečati s politiko in delal na to, da se je Thiers imenoval načelnikom eksekutivne oblasti. Postal je Thiersov generalni tajnik, kar je ostal do smrti tega veli-

cega francoskega državnika. 1880. l. je v Ferryjevem ministerstvu postal minister vnanjih stvari. Ko je palo Ferryjevo ministerstvo, se je zaradi starosti umaknil političnemu življenju. Spisal je več del o modroslovji in vzhodnih verah, zlasti o budajizmu in mohamedanizmu.

Novice.

— **Deželnozborske volitve.** V mestih in trgih je pa narodna stranka zmagala z vsemi svojimi kandidati. Voljeni so nastopni gospodje: V Ljubljani: Peter Grasselli in Ivan Hribar; v Idriji: dr. Danilo Majaron; v Kranju in Loki: Viktor Globočnik; v Tržiči, Radovljici in Kamniku: Ivan Murnik; v Postojni, Vrhniki in Loži: Josip Lenarčič; v dolenskih mestih: dr. Ivan Tavčar; v Koševji je voljen Nemeš Alojzij Loy. V trgovski zbornici izvoljena sta: Ivan Perdan in Janko Krsnik. V veleposilstvu so voljeni: Ervin grof Aueršperg, Leo grof Aueršperg, Franc vitez Langer, Leopold baron Liechtenberg, dr. Andrej Schaffer, Josip baron Schwegel, Josip Anton grof Barbo, Alfred baron Wurzbach, Feliks pl. Lenkh in Karol Luckmann.

— **Oklic hišnim posestnikom ljubljanskim!** Dobro vedoč, da z dosedanjimi nepovratnimi podporami in brezobrestno ponapredščino države velikej večini hišnih posestnikov ljubljanskih, tudi če se vzame v poštev privatni kredit, ki ga zamorejo deležni postati, ne bode pomagano, volil je občinski svet v svojej seji dne 31. oktobra t. l. poseben odsek, kateremu je naročil sestaviti in predložiti načrt peticije do vlade in državnega zbora za novo nepovratno podporo in brezobrestno ponapredščino onim hišnim posestnikom, ki se vsled nedostatne dosedanje podpore potrebni in vredni nove. Da bode mogoče to peticijo dobro utemeljiti in s številkami podpreti, treba pa je pozvedeti, koliko so posamezni hišni posestniki prvotno naznanili svoje škode, koliko so prosili ter koliko zagotovljeno dobili državne nepovratne podpore in brezobrestne ponapredščine. Občinskemu svetu je dobro znano, da so se v mnogih hišah že potem, ko so prve prošnje oddane bile, pri popravah pokazale mnogo večje poškodbe, kakor se je preje mislilo in da so nekatera poslopja, o katerih se je sodilo, da se bodo popraviti dala, vsled poznejših komisijonelnih ogledov bila določena za popolno porušenje. Vse take slučaje treba je v novih prošnjah izrecno navesti ter s prilogami — izgotovljenimi po stavbinskih veččakih — dokazati, za koliko se je vsled tega škoda povečala. Konečno pa naj hišni posestniki v svojih prošnjah ozirajo se tudi na ono 3 odstotno posojilo jednega milijona goldinarjev, katero je pooblastil državni zbor vlado, da sme v slučaju potrebe izposoditi hišnim posestnikom ljubljanskim za popravo po potresu poškodovanih poslopij. Ker je opravičeno upanje, da se za to posojilo dovolijo večletni odplačevalni obroki in da se za-nje ne bode zahtevali sirotinska varnost, bode tudi ž njim izdatno pomagano hišnim posestnikom in naj zato blagovole v svojih prošnjah naznaniti, po koliko si ga žele, pri čemur pa naj se izogibajo vsakemu pretiranju. Prošnje v smislu tega oklica sprejemal bode mestni magistrat najkasneje do 10. decembra 1895 in sicer le, ako bodo spisane na tiskanih obrazcih, ki se dobivajo brezplačno v mestnem ekspeditu.

— **Mestnemu magistratu ljubljanskemu** je glasom poročila finančnega odseka v zadnji seji občinskega sveta došlo 162.750 gld. 57 kr. potresnih daril. Porabilo se je dosedaj za barake, podpore itd. 92.616 gld. 31 kr., ostane torej še za razdelitev 71.240 gld. 68 kr.

— **Za novo vladno poslopje** je kupil erar od kranjske stavbinske družbe stavbišče na vogalu Erjavčeve in Tržaške ceste. Z zgradbo se utegne pričeti že pomladi.